

**Felix de Valois
(1127-1212)**

Crește în apropiere de mănăstirea de la Clairvaux și devine călugăr cistercian, luând numele de Felix în locul celui de Hugo pe care îl purta. Devine eremit mai întâi în Alpi, apoi la Cerfroid unde îl primește pe Jean de Matha împreună cu care fondează Ordinul Sfintei Treimi pentru eliberarea sclavilor (trinitarieni). În anul 1198 primește aprobarea Papei Inocențiu al III-lea. Cultul liturgic al celor doi fondatori este aprobat de Papa Alexandru al VII-lea în anul 1666.

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

*Calendarul săptămânii
28 octombrie-4 noiembrie 2018*

- 28 D DUMINICA A 30-A D.P.A.;
Ss. Simon și Iuda, ap.
- 29 L Ss. Narcis, patriarh de Ierusalim;
Felician, m.
- 30 M Sf. Gerard de Potenza, ep.
- 31 M Sf. Alfons Rodriguez, clg.
- 1 J **TOȚI SFINȚII**
- 2 V POMENIREA TUTUROR
CREDINCIOȘILOR RĂPOSAȚI
- 3 S Ss. Martin de Porres, clg. *;
Silvia, mamă
- 4 D DUMINICA A 31-A D.P.A.; Ss.
Carol Borromeo, ep.; Felix de
Valois, pustnic

Gândul săptămânii

„Un singur lucru, unul singur merge în neant, printr-un miracol al bunătății divine: păcatul iertat.” (Fericitul Vladimir Ghika)

1 noiembrie 2018 • TOȚI SFINȚII

LECTURA I

Am văzut o mulțime mare din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 7,2-4.9-14

Eu, Ioan, am văzut un alt înger ridicându-se de la răsăritul soarelui și având sigiliul Dumnezeului cel viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora le fusese dat să dăuneze pământului și mării, spunând: „Nu dăunați pământului, nici mării și nici copacilor, până când nu vom pune sigiliul pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” Și am auzit numărul celor care au fost însemnați cu sigiliul: o sută patruzeci și patru de mii de însemnați, din toate triburile fiilor lui Israel. După acestea, am văzut și, iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate neamurile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare în fața tronului și în fața mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini. Ei strigau cu glas puternic: „Mântuirea aparține Dumnezeului nostru, cel care șade pe tron, și mielului”. Și

toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru fințe, cădeau cu fața la pământ înaintea tronului și-l adorau pe Dumnezeu și spuneau: „Amin! Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea, mulțumirea, cinstea, puterea și tăria să fie Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!” Unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt și de unde vin cei care sunt îmbrăcați cu haine albe?” I-am zis: „Domnul meu, tu știi”. Iar el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din strămtorarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele mielului”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 23(24),1-2.3-4ab.5-6 (R.: cf. 6)

R.: Aceasta este generația celor care caută fața ta, Doamne.

Al Domnului este pământul și tot ce este pe el,
lumea și cei care locuiesc în ea.
Căci el l-a întemeiat pe mări
și l-a stabilit peste râuri. **R.**

Cine va urca pe muntele Domnului?
Cine se va ridica în locul său cel sfânt?

Cel care are mâinile nepătate și inima curată,
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte. **R.**

Acesta va primi binecuvântare de la Domnul
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.

Aceasta este generația celor care-l caută pe el,
a celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob. **R.**

LECTURA A II-A

Îl vom vedea pe Dumnezeu așa cum este.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 3,1-3

Iubiților, vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. De aceea, lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut pe el. Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este. Oricine are această speranță în el devine curat, așa cum el este curat.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 11,28

(Aleluia) „Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi da odihnă”, spune Domnul! (Aleluia)

EVANGHELIA

Bucurați-vă și tresătați de veselie, căci răsplata voastră mare este în ceruri!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 5,1-12a

În acel timp, văzând mulțimile, Isus s-a urcat pe munte și, după ce s-a așezat, s-au apropiat de el discipolii săi. Și, deschizându-și gura, îi învăța zicând: „Fericiți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor! Fericiți cei care plâng, pentru că ei vor fi mângâiați! Fericiți cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul! Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei se vor sătura! Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire! Fericiți cei curați la inimă, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu! Fericiți făcătorii de pace, pentru că ei vor fi numiți fiii lui Dumnezeu! Fericiți cei persecutați din cauza dreptății, pentru că a lor este împărăția cerurilor! Fericiți sunteți când vă vor insulta, vă vor persecuta și, mințind, vor spune împotriva voastră tot răul din cauza mea. Bucurați-vă și tresătați de veselie, căci răsplata voastră mare este în ceruri!”

Cuvântul Domnului

Ne-am adunat astăzi în cimitirul principal din Roma. Au venit aici toți cei pentru care acest cimitir are o valoare și o semnificație deosebite. Ne vorbește despre Morții care trăiesc în noi: în amintirea noastră, în iubirea noastră, în inimile noastre. Trebuie să proclamăm același lucru, cu tot atâtea simplitate și tărie așa cum o face Psalmul responsorial: „Al Domnului este pământul și tot ce este pe el” (Ps 24, 1). Dacă lumea, acest pământ și tot ceea ce conține, și dacă omul însuși nu îl au pe Domnul, dacă nu îi aparțin, dacă nu sunt creaturile sale... atunci sentimentul comuniunii cu cei morți, amintirea, iubirea noastră se frâng chiar acolo unde se nasc. [...] Am venit astăzi pentru a ne aduna în acest cimitir ca să dăm mărturie despre prezența lui Dumnezeu și suveranitatea lui asupra lumii create: pentru a da mărturie despre prezența sa mântuitoare în istoria omului. Suntem, așa cum spune psalmistul, generația care îl caută, care caută fața Dumnezeului lui Iacob (cf. Ps 24, 6). Suntem aici pentru a da mărturie despre misterul Mielului lui Dumnezeu în care avem mântuirea și viața veșnică. Iar Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, a devenit om pentru a ne face să devenim părtași ai vieții lui Dumnezeu. Despre această părtășie ne vorbește apostolul Ioan în prima sa Scrisoare: „vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! și suntem”. Această conștiință ne însoțește astăzi, când venim să ne rugăm la mormântul celor care ne sunt mereu dragi și pentru a celebra, în mijlocul acestor morminte, jertfa Trupului și Sângelui lui Cristos. Oferind-o ne gândim, împreună cu autorul Apocalipsului, la cei care „și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului” (Ap 7, 14). Venim aici cu credință. Credința ridică pie-

trele acestor morminte și ne permite să ne gândim la cei care au murit ca la niște persoane care, prin lucrarea lui Cristos, trăiesc în Dumnezeu. O facem cu speranța vieții veșnice pe care ne-a dăruit-o Cristos. „Oricine are această speranță în el devine curat, așa cum el este curat” (1In 3, 3). Creștinismul este un program plin de viață. În fața experienței zilnice a morții, la care umanitatea noastră participă, repetă fără încetare: „Cred în viața veșnică”. În această dimensiune de viață se găsește realizarea definitivă a omului în Dumnezeu însuși: „vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este” (1In 3, 2). De aceea suntem chemați astăzi în jurul lui Cristos, când a rostit predică sa pe munte. Evanghelia celor opt Fericiți atinge astăzi aceste două dimensiuni ale vieții, dintre care una aparține acestui pământ și este vremelnică, în timp ce cealaltă conține speranța vieții veșnice. Ascultând aceste cuvinte putem privi viața veșnică pornind de la această vremelnicie. Dar putem și trebuie să privim ceea ce este vremelnic, viața noastră pe pământ, în perspectiva vieții veșnice. Și trebuie să ne întrebăm cum trebuie să fie viața noastră pentru ca speranța vieții veșnice să se dezvolte în ea și să se aprofundeze. Numai atunci vom înțelege ce vrea să spună Isus când îi proclamă „fericiți” pe cei săraci în duh, pe cei blânzi, pe cei întristați, pe cei flămânzi și însetați după dreptate, pe cei milostivi, pe cei cu inima curată, pe făcătorii de pace, pe cei persecutați pentru dreptate. Cristos vrea ca noi să fim astfel și astfel ne așteaptă și Tatăl.

Din Omilia Papei Ioan Paul al II-lea
din sărbătoarea Tuturor Sfinților,
1 noiembrie 1979,
cimitirul Verano, Roma